

ԾԱՂԿԱՔԱՂ ՇԱՐԱԿՆՈՑԻՑ

ՇԱՐԱԿԱՆ ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ

Ն որահրաշ պսակաւոր և զօրագլուխ առաքինեաց,
Վառեցար զինու հոգւոյն՝ արիաբար ընդդէմ մահու.
Վարդան, քաջ նահատակ, որ վառեցեր 'գրչնամին,
Վարդագոյն արեամբդ քո պսակեցեր զՅկեղեցի:

Երկնաւոր քաղաւորին զինու յաղթեալ պատերազմին,
Խռահկան իմաստութեամբ խռենմացեալ անճառապէս.
Խորէն, խորհրդական և ծանուցեալ անուն բարի,
Խաչելոյն վկայ եղեալ հեղմամբ արեան պսակեցաւ:

Ի եռական լուսով լցեալ արիացեալն քաջն Արտակ,
Քաթաւեալ ի կարմրութիւն բոսորային բղխեալ աղբերն.
Զփրկականն ըմպեալ զքաժակ և մկրտեալ արեամբ իւրով,
Դասակցեալ ընդ անմարմնոցն Երրորդութեան երգել զփառս:

Սբափալ զգեստու պնենալք ի յերկնաւոր հանդիսադէն,
Երրորդութեամբն զօրացեալ վառեալ զամուս քանսարկութն.
Հմայեակ, Հօր ընծայեալ Որդոյ գոլով շարշարակից,
Հոգւովն յաղթեալ պատերազմին և շարասէր քաղաւորին:

Ի ական բարոյն գիտմամբ ընդդէմ մեղացն վառեցաւ,
Տարագնաց ելիւք յերկինս պարակցեալ ընդ անմարմնոցն.
Տանատ, զարմանալի տանար եղեալ Երրորդութեանն,
Տէրունեան սուրբ խորհրդոյն տուն և տեղի արժանացեալ:

Ստացեալ զհաւատոյ վառան յուսոյն գրահիւք ծածկեալ.
Զփրկականն սաղաւարտ ի գլուխ եղեալ զնշան խաչին.
Վառան, վեհ երևեալն, որ մանկութեամբ նահատակեալ,
Խաչելոյն վկայ եղեալ պսակեցաւ արեամբն իւրով:

Ի հոտ անոյշ ողջակիզեալ մատուցանէր զինքն հուր,
Բանաւոր պատարագաւ ընծայելով Հօր ի յերկինս.
Արսէնն, ցանկալի արդարութեամբն նոխացեալ.
Իմաստութեամբ պայծառացեալ յեօթնարփեան շնորհաց Հոգւոյն:

Երկո՞ւսմբք հաւազատովք ընտրելագոյն նահատակօք,
Յառաջեալ յամենեցունց գլովս աւարտ մարտիրոսաց,
Նախաշաիդ գոյով քարեաց յառաջադէմն Գարեգին,
Ընկալեալ զքրաքիռնն յաղքանակ նահատակացն:

Մ'ամկական խումբ հագարաց և երեսնից բիւ ընդ վեցից,
Որք ընդ նոսին նահատակեալ արիաքար պատերազմաւ,
Եւ հեղին զարինս իւրեանց ի նորոգումն նկեղեցոյ,
Ընդ նոսին պսակելով ի յերկնաւոր հանդիսադրէն:

Վռճութեամբ փառատուրփին Սրբորդութեանդ նուագեմք,
Բազմութեամբ պսակելոցս զմեօք մածեալ առաքինեացս,
Նկեղեցիք Հայաստանեայց պայծառապէս զարդարեցան,
Ունելով միշտ քարեխօս զնգնութին մարտի սոցա:

